

Tam panují vzácné poměry, které nelze zvát ani mírem ani válkou. Vše jest opuštěno a zpustveno a bída stídá se s nouzí a hladem. Tak úplnou jest zkáza, že na celých čtyřech stech milích země, kterou na železnici projel z Pinar del Rio na západě, v havanském a matanzaském kraji ani jediného obydlí domu nespatriil ba ani žádné lidské chýše neviděl vyjma španělských opevněných zákopů, vlastně sрубů trochy.

V západních čtyřech krajích není žádného dobytka více, žádných pastvin, žádných polí s vaukoliv naději na sklizeň, s výjimkou toho, co jest v držení španělského vojska.

Jediné tam jest opět utišení — "pacification" — "kde jsou španělské zbraně."

Ohromným dojmem působilo místo Proctorové řeči, na kterém vyprávěl o strašném osudě lidí, tak zvaných: "reconcentrados." Tímto jménem jsou jmenováni obyvatelé menších míst, po většině venkované, které předchůdce nynějšího správce ostrova Kuby v úřadě, gen. kap. Weyler, do větších opevněných míst sehnal. Tito ubozí neměli ani prostředků ku živě, nemohli se žádným způsobem obživit, byli soustředěni na místech nejhorších ve všech městech, u výtoků kanálů, kde chytali plavoucí odpadky v kalu a špíně a spali téměř na kamenech a v blátě ulic. Tito ubozí byli přede- m obětovaní smrti hladem. Polovice těchto nešťastníků již zemřela a z těch, co dosud jsou na živě, čtvrtina jest zasvěcena neodvratné smrti. Není žádný vzácný příměr, padají-li lidé na ulici zmirající hladem. Proctor praví, že nechtěl dříve věřit zprávám novin o hrůzách bídy panující na ostrově, že se jemu zdály přehnanými, že však se přesvědčil, že skutečně vše se má tak, jak bylo líčeno.

Svou řeč měl, senátor Proctor napsán a četl ji prostě. Ani při četění, ani po dokončení nebylo hlesnuto na znamení souhlasu, jako obyčejně při senátních řečech o Kubě a Kubáncích se dělo ještě před nedávnem. Děsivý klid hrozného ozduší před blížící se katastrofou.

Naše národní obětiny.

Poslední dobou navykli jsme sobě hledati soudruhů v utrpení a divnou náhodou došli jsme k domění, že Irsko a keltské jeho obyvatelstvo vedou stejný, ba též boj za svobodu a volnost! Kdo však blíž se a na základě historických fakt naše snažení a tužby promyslí, vidí, jak ohromný jest mezi námi a syny Zeleného ostrova rozdíl a jedině, co jest u obou analogickým, jest surovost a bezohlednost, proti které bojujeme my a keltský lid Velké Británie. Jonathan Swift a mistr Jan z Husi! Prvý intelektuální původce celé irské otázky, který ze sobeckosti zranil smrtelně anglosaského Kolosa a proti tomuto muži, který v nestálé své povaze jedinou choval důslednost, totiž touhu po výnosných úřadech a osobní poctě, náš slavný kazatel z Betlémské kaple! Hus byl prvním, který vymanil se z područí Říma a jeho bídy duševních okovů a v prorocké své duši dobře poznal, že silním našeho národního vědomí můžeme se jediné státi schopnými sebezachování. Ač celé věky po něm, nepoznal Jonathan Swift, co jest existenční otázkou irského lidu. Swift vedl vedle sobeckosti pouze mysticismus a dogma, našeho Jana pochopení moci a síly národního přesvědčení a proto náš český lid dosud ke konci šestého století po kostnickém martyriu v obnovené síle třímá svůj národní prapor v boji za svou rodnou řeč, kdežto Irčané ve svém zápase po ne- celých dvou stoletích ztratili svou

nejvyšší a nejvznešenější zásadu práva bytí — svou národní řeč! To jest ten největší rozdíl v cíli našeho snažení a boje.

Opět se připomíná a v předtuše cítíme všichni, že není dalekou doba, kdy krev mučedníků z roku 1848 dozraje v rudé símě, k němuž posledního zápasu, ve kterém všecko lidstvo by se obrodilo na základě národnosti individuality. Síla národnosti a uchování nadšení pro budoucí titánský boj musí být nám tou nejmočnější pobídkou, uchovati svůj odkaz velikého Jana z Husi.

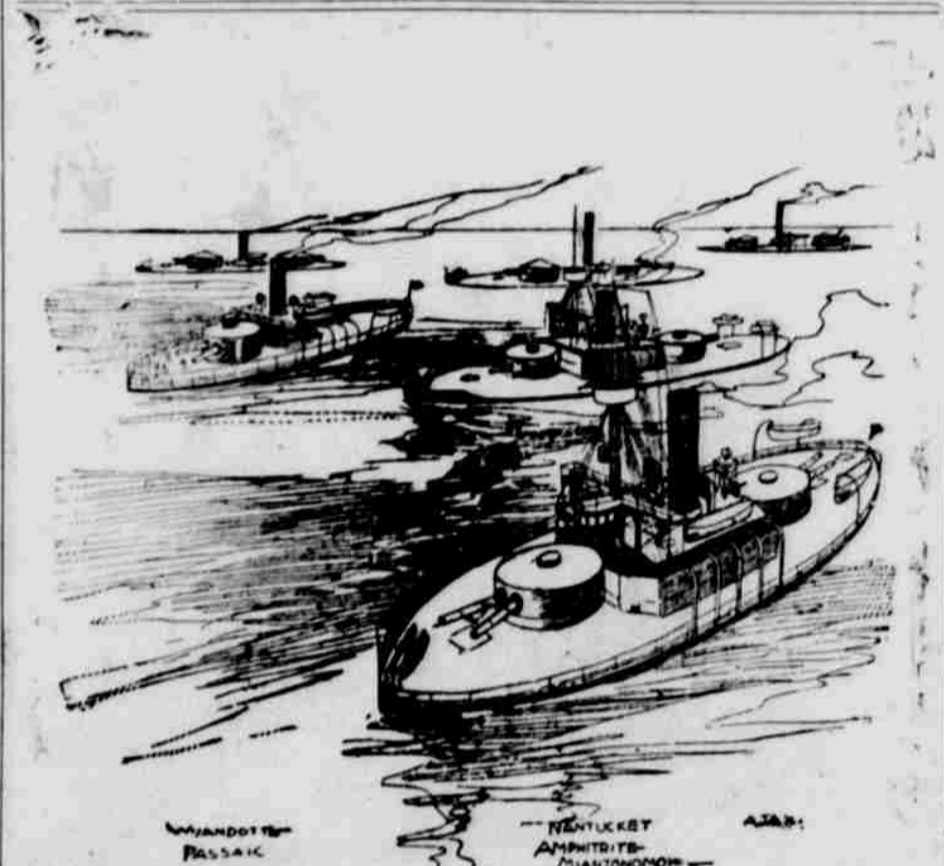
Co jest naší povinností? Známe ji? Ba že ano, znali ji po věky a káže-li potřeba, vzpružíme síly v lásce znovu. "Pomozte všichni, kdož naší krve jste a kterým naše řeč jest drahou!" Tak před krátkem slyšeli jsme z Čech a dnes již, jako dříve bez rozmýšlení každý se chápal palcátů a sudlice a obětoval vše, až do těch hrdel a statků, snášel se oběti a dary a není pochyby, že hektomby těchto se v krátké snesou a jako vždy pomůže "národ sobě!"

Přinesli jsme provolání "Česko amerického výboru pro sbírky do Čech" jež vřele doporučujeme, co nejvíce jen můžeme. Málo

by to také nesmysl, vždyť byli Čechové tenkrát pohani a o bibli nevěděli, sám "historik" český v Altruistu zaznamenal, že křesťanství přišlo do Čech roku 894. Dále praví, že knížetem byl Crocco — z takového jména musí každý soudit na Taliana! O Libuši překročili slova: mužům vlásti přísluší muži — ve výrok: ženy ať předou a nerozkazují vojákům! Načež prý Libuše varovala lid před vojenskou monarchií! Člověk neví, má-li se smát nebo zlobit.

Pohádku o vyvolení Přemysla uvádí také důkladně i s tou holf a lýkovými stěhvicí. Po té vypočítává krále Otakary a přichází k Husovi a Žižkovi, načež další je zpracováno daleko lépe, jako by to ani nebylo z téhož péra.

Lepší znalost se jeví v líčení doby pobělohorské, které jest také podrobnější. Je viděti zájem pisatele na otázce náboženské, z čehož soudíme, že je nějakým protestantským reverendem. Obrození národa českého na počátku století je psáno s pietou a láskou, a doba po roku 1848, tedy vláda Frant. Josefa, jest vyličena drasticky, až někde na úkor spravedlivosti. Vyčítá císaři německé

AMERICKÉ MONITORY.

V případě války se Španělskem byly by výhodnými Spojeným Státům nyní jejich monitory ku ochraně pobřeží. Monitory nehodí se k plavbě na široké moři, avšak ku obraně přístavních míst jsou nepochybně velmi užitečné. Monitor to byl během minulých válek oběť, jenž zbavil přístavy atlantické nebezpečí, jež je se strany křižáků jižních států ohrožováno.

a málo, něco a něco, více a více učiní mnoho, způsobí! Od vlasteneckých slov dojdeme ke skutkům, od lásky k činům! Mluvili jsme na počátku o přirovnávání nás s Irskem a dovolili jsme velký rozdíl našich idealů a končíme v tom přesvědčení, že nadšení naše bude hodno obětmi a dary naší horoucí lásky k naší nezapomenutelné české vlasti, a že není a nebude ve světě lidu, který by měl více práva nad nás na světovou existenci obětováním všeho zájmu rodné země!

Stručná historie Čech.

The Altruist, měsíčník v Milwaukee vycházející, přinesl kratičká pouze náčrtek českých dějin, ale i v tom jest omylů dosti. Zjména celý začátek je pochybený a naivní. Jméno Bohemia odvozuje pisatel od Boilů, kteří přišli z Itálie! Pak povídá, že v Libuši- ně soudu stojí o příchodu Čechů toto: Po pádu věže babilonské (!) přišel jakýsi národ do Německa, usadil se na pláni, kterou nazval Bohemia dle vůdce jménem Bohemus. Později praví, že to bylo asi roku 550 po Kristu. A zma- tení jazyků u věže babilonské mělo se dle bible prý státi 2000 let před Kr. Takové pohádky ani do obšírné historie nepatří — ostatně je lež, že pisatel Libušina soudu něco povídá, co by se vztahovalo k babilonské věži. Byl

úředníky, jeho nenávisť k české řeči, včítá mu stánné právo a konečně i jakési šibenice, na nichž jediným zločinem bylo, že měli v žilách českou krev — takového nic neznáme, takové bezdůvodné nadsázky jsou směšné. Na konec ovšem dobře podotýká, že se císař nechce dát korunovat za krále českého. O celém tom článku v Altruistu lze říci: Když nespěš- je, uškodit nemůže. D. N.

Zprávy osobní.

Pan J. F. Dvořák udědomělý rodák z Kalamazoo, Neb., přijel se podívat do Omahy. Rádi jsme několik chvil s ním strávili. Vzduch špatnému počasí šel sobě prohlédnout výstaviště, které se mu zajisté líbilo. Doufáme, že při příští jeho návštěvě v Omaze nebude pršet.

Pánové J. B. Svoboda se synem J. L. Svobodou navštívili Omahu v minulých dnech. Ze se přišli k Pokroku podívat, netřeba podotýkat. Škoda, že jejich pobytu bylo na krátkce.

Pan Ant. T. Ondráček, saloník z Morse Bluff, Neb., byl opět hostem u strýce svého, známého hoteliery, p. J. Ondráčka. Jako vždy, i tentokrát přišel se na nás podívat. S ním zároveň přijel pan Bauer, také saloník, z Prague, Neb.

Krev mozku
 schopnost mozku se značně zmenší, paměť vaše just slabá a váš stav stane se bledným

DRA. PETRA HOBOKO
 vše zase napravit. Jest to největší čistitel a posilovatel známý věd lékařské. Jest to švýcarsko-německý lékař, složený více než před sto lety jedním německým lékařem, který po mnoho let jej výhradně v denní své praxi používal.

Naprosed u místních jednatelů, ale nikdy v lékárnách. Dbejte, aby registrované číslo na kartonu nebylo vymazáno nebo jinak změněno. O bližší sdělení pište na

Dr. PETER FAHRNEY,
 112-114 So. Hoyne Ave.,
CHICAGO, ILL.

V přítomné době mešká tu pan J. J. Textl z Bruno, jsa členem poroty při vládním soudu.

V polovici min. týdne zavítal do Omahy pan Karel Palda, zástupce chvalně známé firmy doutníkářské a tabáčnické, L. J. Palda, z Elgin, Iowa. Jelikož se všeobecně uznává výtečnost výrobků firmy té, shledali jsme ovšem zcela přirozeným sdělení p. Paldy, že pochodil v Omaze lépe než kdy dříve a ovšem očekává též z vnitř Nebraska, kam se koncem týdne odebral, hojnějších zakázek než kdy dříve. Jisto jest, že kdo jednou koupil, koupí opět.

OD NAŠICH DOPISOVATELŮ

MILLIGAN, Neb., 12. března, 1898. — Ctěná redakce P. Z.: — Byv požádán pány F. B. Matlachem a Jos. Křikáčem, abych vyslovil svůj úsudek vzhledem k onomu sjezdu českých učitelů a studentů v Omaze při příští mississippské výstavě, činím tak z ochoty vůči oním pánům a dále z povinnosti k věci dobré a užitečné. Pravím, myšlenka tu dobrá — hodná svého původce a že uskutečnití by se dala, nikterak nepochybují. Ovšem záleželo by na tom, jakým způsobem by se uchopila, aby žádoucího ovoce přinesla. Než jedná věc jest jistá vzhledem k tomuto sjezdu a ta jest: S jezdem navrhnutým lze získati a nelze ztratiti. Nuže, jaké obavy? Žádné — a proto k věci. Nejsm stejného náhledu s profesorem Šimkem stran počtu se sjevších, neboť ne počet nýbrž práce sjezdem vykonaná jest měrou jeho úspěšnosti. Nepochybují, že i co se počtu týče, bylo by jaké obavy nad zedarem. Bude-li postaráno o dobrý program jak ve sjezdu samém tak i pro veřejnost pak zbytečno sklamaním se obírat. Váš census českých učitelů v Nebrascce myslím, že jest poněkud skrovný. Můj odhad nebyl by daleko jednoho sta. Pouze Milligan samo bylo by s to vyslati 12 učitelů českých, k čemuž se značným počtem družil by se český Wilber a počestlý Crete. Sjezd neměl by výhradně náležeti pouze učitelům, nýbrž i studentů na vyšších ústavech a graduanti vyšších veřejných škol měli by připuštění býti. Doposud mlčeno bylo pouze o sjezdu a ten dle všeho byl by zajištěn. Nyní však měla by se pozornost obrátiti k účeli podobného sjezdu a ten řádně vysvětliti a veřejnosti podati. Ne jeden, nýbrž všichni z nás měli s něčím praktickým na venek přijíti a z toho pak buďti to nejlepší vybráno a použito. Sjezd mohl by se od- bývati buď před aneb ihned po národním sjezdu učitelů amerických, kterýž již ohlášen jest na poslední dny měsíce června. Trvání sjezdu českých pedagogů a studentů mohlo by býti asi dva dny, z nichž vždy 3 neb 4 hodiny jednoho půl dne mohlo by se užiti k rozpravě a debatě, večery pak věnovati širší veřejnosti, které ovšem byly by stráveny při pečlivě sesta-

vených programech, v nichž ty nejlepší české síly byly by zastoupeny. Co mého jmenování za předsedu počátečního výboru se týče, přijímám, ale s tím úroz- uměním, že nový výkonný výbor bude zvolen těmi, kteří k sjezdu se přihlásí a tím já sprostěn svého úřadu. S přáním, aby vše hladce a hbitě k cíli se bralo, znamenám se Váš,
 S. L. Kostoryz.

TRŽNÍ ZPRÁVY.

Chicago, 21. března. Pšenice, vyjma květinové, byla v minulých dnech ceny ochablé a jak zboží hotové, tak pro dobavku po květnu, klesala v ceně. Do- stavivši se v pondělí na západě mraz způsobil upravení cen, v té obavě, že ozimka mrazem na bylo, dostavivši se po počasí v pravdě jarním, valně poškozena bude. Co se květi- nové pšenice týče, tu patrně ovládá posud klu- ka Letterova a připravuje se k tomu, aby klu- ku Armourovu přifilačila ku zdi. Jarka č. 1. aneb ozimka červená č. 2. pro- dává se za \$1.01 1/2, pro květin \$1.01 1/2, pro čer- venou 85 1/2. Jarka č. 2. je za 90 a 92. Kukulice jest znova v ceně trochu pevnější, za 25 1/2, pro červenou 30 1/2 a za 31 1/2. Oves též byl pokleslým, ale nyní se znovu lepší; číslo 2. za 25 1/2, bílý 28 a 30 1/2. Žito též se upevňuje v ceně, je za 49c. Ježmen je skoro bez změny, prodává se za 34 a 40 1/2, dle jakosti. Lněné semeno opět klesá v ceně, je za \$1.17 a \$1.20 1/2. Dobytek má dobrý odbyt a cenu pevnou. Voll chatrné a z prostřední prodávají se po \$3.85 a \$4.25, obtočné krmné \$4.35 a \$5.10 a pěkné tučné \$5.25 a \$5.50, ba zvláště pěkné \$5.65 a \$6.80. Voll k žiru prodávají se po \$3.20 a \$4.70, kravy a jalovice \$2.50 a \$4.40. Vepřový dobytek v jarním u jin. týdne byl v ceně ochablý a níže, však koncem týdne se zlepšil a prodává se nyní opět většinou po \$3.90 a \$4.00. Nejlepší těžký plet se po \$4.07 1/2 a nejlepší lehký po \$3.97 1/2. Před nedávnem ještě bíláhollo se o tom, že by mělo se hledět více k u odchovu dobytka masnějšího a lehčího a také skutečně těžký dobytek jaký většinou byl nabízen, měl cenu o několik centů níže nežli lehký. Vskaf též, že nabízi se více lehké- ho dobytka, jest tomu právě naopak a jest to patrným důkazem, že to bíláhollo o lehčím a masitěm dobytku byl pouhý humbuk.

Omaha, 21. března. Přihov dobytka za posledních několik týdnů byl jak následuje:

	Hovězí.	Vepř.	Skop.
Týden konč. 19. března	14,884	25,260	32,068
Týden konč. 12. března	15,875	31,407	30,977
Týden konč. 5. března	10,735	35,432	23,306

Voll, které kupovány byly počátkem zimy k žiru, plováči se nyní do trhu, avšak ne ve všech případech spůlují očekávaný dobytkařů kteří je krmili. Z pravděla požadují, je volí ač přetučněná a jen za takové plati se cena dobrá, kdežto dobytek, jenž jindy považoval se za dosti vykrmený, plníšá sotva více než co bylo placeno za nekrmený, když kousek byl k žiru. Jest dosti takových hospodářů, kteří krmímou utrpěli skutečnou ztrátu a byli by lépe učinili, kdyby byli ku- kulici odprodali. Voll letěni prodávají se po \$3.70 a \$4.75. Poslednější totiž byla cena nej- lepší jako dočasná byla. Voll k žiru prodá- vají se skoro draze než to, volky 700 a 800 lb. těžké po \$4.50 a 4.25. Dnes prodáno bylo jed- nou stádo volků vážících průměrem 497 liber po \$5.05 a jiné vážící průměrem 742 liber po \$5.00. Kterak hodlají kupovatelé za těchto cen ze ži- ru dobytka těžší, přesahuje nase chápní. Vytěžiti mohli by pouze jen v tom případě, že by ceny dobytka ještě dale stoupaly, kdyby ale neměli vystoupiti, aneb konečně klesnou- ti, neměje v tom býti výhled žádný. Jateční kravy a jalovice prodávají se po \$2.50 a \$4.25.

Vepřový dobytek poklesl ještě o něco, ač dnes byla cena trochu pevnější. Prodává se po \$3.70 a \$3.80.

Večce zcela čerstvé jsou za 8c.

Málo jest stále lacíné, prostřední domácí po 9 a 11c., z násloven 15 a 20c.

Dřívěž jest ceny nezměněné, slepice 6 1/2 a 6c., stař kachni 3c., kachny 6c.

Kůže jsou ceny následující: syrové 6 1/2 a 7 1/2, solené 8 a 9c., telecí 8 a 10c.

St. Louis, 21. března.

Pšenice jest opět v ceně pevnější, číslo 2. červená 97 a 98 1/2c., pro květin 99 1/2 a 99 1/2c., pro červenou jest však levnější, totiž 79 1/2c. a pro zaří 74 1/2. Tvrdá číslo 2. jest za 92c.

Kukulice opět v ceně ochablá a klesla na 25 1/2c.

New Orleans, 21. března.

Řavina je ceny nezměněné, prostřední za 5.9 1/2c.

Knihkupectví Pokroku Západu

Máme na skladě velké množství spisů zábavných a poučných ze všech možných oborů. Divadelní spisy má- me všechny, jež jsou k dostání v různých sbírákách. Pište si o seznam a obdržíte jej zdarma. Adresujte jedno- duše
Pokrok Západu,
 Omaha, Neb.

Hus a Žižka.

Krásné dva litografované obrazy, představující české velikány Husa a Žižku, hodící se pro spolkové a veřejné místnosti, jakož i pro rodiny, máme nyní na skladě. Prodáváme je oba po \$1.00, aneb co premii k Pok. Západu za doplatek 50c.
Pokrok Západu,
 Omaha, Neb.